

Evangelí del Dimarts Sant: lliçó d'amor suprem

Evangelí i comentari del Dimarts Sant. “En veritat, en veritat t’ho dic: no cantarà el gall que no m’hagis negat tres vegades”. Com va passar amb Pere, per poder fer de nosaltres un fonament ferm, Jesús necessita que siguem humils, que tinguem consciència de la nostra debilitat, que no ens escandalitzem ni desesperem.

Evangelí (Jn 13, 21-33. 36-38)

Després de dir això, Jesús es contorbà i afirmà:

—En veritat, en veritat us dic que un de vosaltres em trairà.

Els deixebles es miraven els uns als altres, perquè no sabien de qui ho deia. Un dels deixebles, el qui Jesús estimava, era a taula al costat d'ell. Simó Pere li fa senyes perquè li preguntis de qui parla. Ell es reclina sobre el pit de Jesús i li diu:

—Senyor, qui és?

Jesús respon:

—És aquell a qui donaré el tros de pa que ara sucaré.

Llavors suca el pa i el dona a Judes, fill de Simó Iscariot. En aquell moment, darrere el tros de pa, Satanàs va entrar dintre d'ell. Jesús li digué:

—Allò que estàs fent, fes-ho de pressa.

Però cap dels qui eren a taula no va entendre per què Jesús li deia això. Com que Judes tenia la bossa dels diners, alguns pensaven que Jesús li deia que comprés tot el que necessitaven per a la festa, o bé que donés alguna cosa als pobres. Ell, després de prendre el tros de pa, sortí de seguida. Era de nit. (...)

Quan Judes va ser fora, Jesús digué:

—Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, també Déu mateix el glorificarà, i el glorificarà ben aviat. Fills meus, encara estic amb vosaltres, si bé per poc temps. Vosaltres em buscareu, però ara us dic allò que vaig dir als jueus: “Allà on jo vaig, vosaltres no hi podeu venir.” (...)

Simó Pere li diu:

—Senyor, on vas?

Jesús li respon:

—Allà on jo vaig, ara tu no em pots seguir. Em seguiràs més tard.

Pere li replica:

—Senyor, per què no et puc seguir ara mateix? Donaré per tu la vida!

Jesús li contesta:

—¿Tu vols donar la vida per mi? En veritat, en veritat t'ho dic: no cantarà el gall que no m'hagis negat tres vegades.

Comentari

Ja a les portes de la Passió, la litúrgia ens convida a considerar fins on arriba l'amor de Crist per nosaltres. En repetides ocasions Jesús ha parlat

d'aquest moment, encara que ni els deixebles més propers no han pogut entendre a què es referia. L'apòstol Joan ha penetrat d'una manera molt especial en el sentit dels esdeveniments. L'ofrena que el Senyor és a punt de fer és una ofrena de pur amor per tots, fins i tot per aquells que desconeixen aquest amor, per aquells que el menyspreen i per aquell que el trairà. Per tots els homes de tots els temps. I, en fer-ho, ens revela l'amor fidel de Déu Pare per tothom.

Tenim l'amor de Jesús per Judes, al qual, incansablement, vol moure a conversió. Aquell que trairà el seu Mestre participa de l'Última Cena: no n'és exclòs. És més, Jesús mateix li ofereix un mos. El Senyor fa una crida al seu cor: una invitació a què recordi tot allò que ha viscut i ho consideri. I, també, a què no es desesperi quan s'adoni de l'abast de les seves obres. Judes, però, està

perdut; a dins seu alguna cosa s'ha endurit. Alguna cosa li ha ennuvolat la ment i no és capaç de comprendre bé què està fent. Això ho sabrem després, quan llegim la seva conversa amb aquells a qui ha lliurat Jesús (*Mt 27, 3-10*). Però es desespera. Tot i que ningú es desespera de la nit al dia: s'arriba a aquesta situació després de moltes decisions prèvies.

Tenim també l'amor de Jesús per Pere, la feblesa del qual és d'un altre tipus. Tot i el que ha avançat, segueix sense conèixer-se. I Jesús necessita que la seva humilitat es refermi per poder fer-ne un fonament ferm. Que sigui conscient de la seva debilitat i que no se n'escandalitzi. Que no es desesperi. Perquè, com en aquell moment tan singular, la vida ens portarà contínuament reptes en què podem ensorrar-nos. És relativament fàcil dir que donarem la vida per aquells que estimem. Però, què farem quan arribi el moment de fer-

ho? Diu sant Pau que és Déu qui, per la seva benvolença, impulsa tant la vostra voluntat com les vostres accions (*Fl* 2, 13). Només en la mesura que Crist regni en els nostres cors serem capaços de fer realitat el nostre amor fins al lliurament de la pròpia vida per l'estimat. La Passió és ensenyament suprem, al qual acostar-nos amb la il·lusió d'aprendre què és l'amor i de rebre les forces per nosaltres poder estimar.

Juan Luis Caballero //
wavebreakmedia - Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/dimarts-
sant/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/dimarts-sant/) (09/08/2025)